

## INICIATIVA

### DURANT LA LECTURA DE L'ARTICLE LA REVISTA ROMANDRÀ TANCADA

// ALFRED PORRES

*Luz Broto. «Durant l'exposició el centre romandrà obert»*

*Lo Pati. Centre d'art Terres de l'Ebre. Amposta.*

*Del 5 al 19 de desembre de 2015.*

*Acte de cloenda: 9 de gener de 2016.*

*lopati.cat*

Qui no s'ha entretingut algun cop a llegir les portades de la premsa exposades a l'aparador de llibreries i quioscs?! Els titulars dels mitjans generalistes se superposen als dels esportius o els del cor en un palimpsest sovint difícil de discernir. La lletra gruixuda subratlla els esdeveniments sense matisos i, tanmateix, entre tanta rotunditat reiterada es pot entreveure una esclatxa que la desmenteix. Com a forma de lectura, és força singular i, malgrat ser molt antiga, contemporània. L'aparador esdevé un mur on s'entrecruen de manera atzarosa tragèdies impunement trivialitzades i fútils elevades a la categoria de tragèdia. Tot plegat, encabit en menys dels 140 caràcters que permetria una piulada. Llegim dempeus i gairebé sense aturar-nos, fet i fet l'aparador es multiplica i replica en altres dispositius mòbils i en pantalles que s'il·lumina tan bon punt s'adonen que hi som.

La ubiqüitat de la imatge mediàtica i dels mitjans és una de les possibles claus d'accés al cicle d'exposicions que sota el títol «Durant l'exposició el centre romandrà tancat»

ha comissariat Cèlia del Diego per a l'espai Fora d'hores de Lo Pati. Centre d'art Terres de l'Ebre, també conegut amb l'etiqueta #lopatitanca, el cicle aplega un seguit de propostes que, d'una manera o altra, reflexionen sobre les esferes de visibilitat que ens ofereixen els mitjans, les tecnologies i les xarxes socials. La singularitat de la proposta és que Fora d'hores és un espai situat darrere la vidriera principal de Lo Pati que s'il·lumina quatre hores diàries, quan el centre tanca les portes. D'aquesta manera, la necessitat de parti-

### Fora d'hores és un espai situat darrere la vidriera principal de Lo Pati que s'il·lumina quatre hores diàries, quan el centre tanca les portes.

cipar de l'esdeveniment cultural o expositiu o, més ben dit, de «ser-hi» a qualsevol preu, s'estira fins a esdevenir un oxímoron. És una figura retòrica que permet explorar els límits de conceptes antagònics com obert-tancat, presència-absència, o representació-autenticitat en el context de la producció, curadoria i exhibició artística contemporànies. Però també és un recurs que deixa al descobert la precarietat de les condicions en les quals es desenvolupa actualment l'activitat d'artistes i altres professionals de l'àmbit artístic. Per posar l'exemple més immediat, #lopatitanca funciona 28 hores setmanals, enfront de les exigües 8 hores que Lo Pati és obert cada setmana.

Aquesta darrera constatació, i les contradiccions que porta implícites, ha estat recollida i amplificada al pro-

jecte «Closed Galleries» de Gerard Cuartero, que va ser a l'aparador de Lo Pati del 3 de juliol al 5 de setembre. L'exhibició d'una col·lecció de dominis de llocs web, corresponents a 41 galeries d'art que han estat tancades els darrers anys arreu de l'Estat espanyol, esdevé una presència fantasmagòrica que documenta i fa visible una absència, la de l'activitat expositiva i artística que representaven.

Una presència fantasmagòrica també deambula pel projecte «Fins que tingui sentit», de Lúcia Coderch, que va ser a l'espai Fora d'hores del 3 d'octubre al 14 de novembre. Aquí, la presència penja d'un fil, el d'un telèfon que sona de manera fortuïta i imprevisible, tant si hi som com si no hi som. Atorgar-li sentit és un miracle fràgil, improbable i gairebé impossible. Com l'encontre amb algú que no coneixes, quan no tens cap certesa que serà a l'altra banda del fil.

Ara Luz Broto ha capgirat el cicle amb el projecte «Durant l'exposició el centre romandrà obert». En lloc d'ocupar l'aparador, la proposta consisteix a deixar accedir a l'interior del centre d'art, en l'horari del cicle #lopatitanca, per transitar per l'espai amb els equipaments apagats. Podria ser l'enèsim gir argumental d'un discurs que es multiplica fins a l'infinit, com en un joc de miralls enfrontats: tancat-obert-tancat... Tanmateix, potser no és el darrer. De moment, m'aventuro a endevinar que la revista romandrà tancada durant la lectura d'aquest text.

*Vista de les mostres de Gerard Cuartero i Lúcia Coderch. Fotografies: Carolina G. Wells; Vista de la mostra de Luz Broto. Fotografia: Luz Broto.*



El 2015 ARTIGA ha arribat a l'edició del número 25. El dia 22 de maig vam fer una festa molt sonada a l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Reus. Primer, el concert d'instruments Baschet i electroacústica amb Jep Cerdà, Andreu Ubach, Federico Echave, J. Manuel Castillo i Alfonso Pretelt. Seguidament, la presentació del monotyp commemoratiu d'Àlvar Calvet. Després, un sopar molt popular a la plaça del Pubill Oriol. Una vesprada participativa i inoblidable. No volem acabar l'any sense deixar-ne constància a la revista. Gràcies a tots.

### CRÈDITS ARTIGA

**Direcció:** Assumpta Rosés // **Consell de Redacció:** Cèlia del Diego, Assumpta Rosés, Antonio Salcedo i Màrius Domingo

**Col·laboració:** Patrícia Carles // **Correcció de textos:** Agnès Toda // **Disseny i maquetació:** Alexandre Ayxendri

**Apartat de correus:** 637 - 43201 REUS // [artiga.revista@yahoo.es](mailto:artiga.revista@yahoo.es) // **Seguiu-nos al Facebook:** [ca-es.facebook.com/artiga.tarragona](https://www.facebook.com/artiga.tarragona)

**ARTIGA**  
art-tarragona.com

Col·laboren:

